

ĐỘNG VẬT KỶ DIỆU

SAGIANG

I.- ĐỘNG VẬT HIỆN HỮU DỊ HÌNH

Động vật theo 5 giai đoạn tiến trình (Nguyên sinh, Thấp sinh, Hoá sinh, Noãn sinh, Thai sinh) chúng đa số bình thường tăng trưởng, nhưng lại có một số không nhỏ không theo đúng tiến trình trở thành dị dạng và dễ bị diệt chủng, thành ra ngày nay mất dạng trên trần gian. Những động vật dị hình và kỳ diệu tạo nhiều suy niệm nhân gian. Con rồng là một động vật truyền thuyết, dị hình không giống con thường luồng loài bò sát, lại có 4 chân, đầu có gạc như nai, lại bay được không có cánh như chim hay kỳ đà bay hay sóc bay. Lại được Tàu tôn kính lên đầu Tứ Linh (Long, Lân, Quy, Phụng) còn kính niệm chơn mạng để vương có rồng hộ thể, nên vật dụng riêng biệt khác thần dân với chữ Long như: Long ngại, Long thể, Long sà, Long bào, Long điện, Long tu, Long mạo, Long xa, Long án, Long thuyền, Long tàng, Long điện, Long phiến, Long kiếm, và còn thể hiện qua thi văn “Long xuyên thân động, thân động Long phi”. Chí đến trang trí cung điện, đèn đài phải chạm trổ đầu rồng, Lưỡng long tranh châu trên mái nhà, suối được vua tắm mệnh danh Long Tuyền, con gái vua còn tôn xưng Long nữ (Long nương), biên giới lãnh địa riêng biệt của vua đặt thành Long biên... Con rồng còn được chức tước Tứ hải Long vương ngự trấn 4 biển, và ở mỗi khúc sông, còn có Long thần. Cái nồi đồng to lớn có 3 chân nấu cơm cho lính cảnh vệ gọi Long đỉnh... Chúng ta thấy truyền thuyết con rồng bị vua chúa lạm dụng và bắt thần dân phải tôn kính, không được sử dụng chỉ dành cho riêng biệt nhà vua mà thôi, dẫu cho quan lớn đại thần cũng không được sử dụng Long xa hay cưỡi Long mã của vua (khác với con Long mã đầu rồng mình ngựa). Mỗi lần vua tham dự một cuộc lễ phải tôn kính Long ngự, tiền hô hậu ủng, Long ngự đến đâu thần dân phải bái mọp tôn nghiêm. Muốn tâu xin việc gì phải Long yết, khi được chấp thuận mới dám Long kiến quay mặt lại, bằng không thời, xong việc Long trình phải lễ bái và đi luôn ra chỗ khác. Các loài khủng long thời tiền sử đã một thời tung hoành tranh chấp nhau, cho đến đổi bị diệt chủng, ối thôi quá nhiều: Kỳ đà long, Kỳ điều long, Thiết thủ long, Trường hầu long, Bức xạ long, còn Long Mã, mình ngựa đầu rồng do truyền thuyết “Long mã tải Hà đồ” giúp vua Phục Hi truy ra Tiên thiên dịch số trong Bát quái đồ. Ngày nay người ta lợi dụng Long mã vũ, cầu tài trong dịp lễ lộc, đình đám mùa may tuyệt kỳ theo nhịp trống cao kỳ hơn Long vũ và Lân vũ. Ở Việt Nam có rất nhiều biểu tượng về rồng: Ngày xưa Lý Thái Tổ dời đô ra thành Đại la thấy hình dáng con rồng chào đón nhà vua bay thẳng lên trời, mới đặt tên là Thăng Long thành. Đào Tiềm khi bị đày ta hoang đảo, buổi sáng nhìn trời mây nước ngậm ngùi nỗi lưu đày thống khổ với vợ con nheo nhóc, chợt thấy mặt trời mọc lên ở hướng Đông núp ló sau hòn đảo ở chân trời dường như con rồng đỏ chập chờn bái lễ, nên tạm tôn xưng Bái tử Long đảo, hết buồn thăm buổi sáng, tới buổi chiều nhìn theo bóng mặt trời lặn về phía Tây cũng đỏ au như con rồng lặn xuống vùng vịnh mới tạm tôn danh Hạ Long vịnh. Lương thực dần cạn, thấy đàn chim trời từ phương Đông bay đến đáp xuống kiếm mồi ăn đại tiện ra những bãi phân trời mưa rửa sạch lòi ra những hột đen đen, mới nghĩ đến việc trồng tía khi trước, đem gieo và tưới nước nẩy mầm mọc lên cây bò trên mặt đất, cả gia đình hằng ngày chăm sóc cho tới ngày đơm hoa kết quả, cũng là vừa cạn hết lương thực mang theo, hái quả ăn từ non tới chín thấy ngon ngọt, trải qua mấy năm dài trồng hết trên đất hoang đảo, làm lương thực ăn thừa thãi, mới nghĩ chuyện thả mấy trái hữu sơn lạ lũng nuôi sống cả gia đình xuống dòng nước biển trôi dạt về đất liền, bọn thương thuyền Tàu phủ vớt lên ăn thấy ngon mới gọi là “Hầu quả” đem trao đổi với dân Việt mua bán, người Việt gọi theo tên “Dưa Hầu”. Dân ngư phủ bắt đầu theo dòng dưa trôi trên mặt biển, tìm đến Hoang đảo Đào Tiềm trao đổi lương thực với dưa hầu và còn được Đào Tiềm hướng dẫn cho xem Bái tử Long đảo buổi sáng và Vịnh Hạ Long buổi chiều. Nhóm thương thuyền thích dưa hầu đem về buôn bán ở đất liền cả mấy năm sau truyền tới kinh đô vua Hùng vương thứ Bảy mới trực nhớ lại đã lưu đày Đào Tiềm, nên ban lệnh ân xá và cho thuyền ra rước về phục chức. Còn ở Lĩnh Nam thuở xưa ở Tiểu quốc Dương Lạc Việt có một ông vua anh hùng dị hình: Thân thể con người, Đầu rồng trấn an quân đất Bắc (Hán tộc) mà chúng ta tôn xưng là Lạc Long quân. Chính Lạc long quân đưa dân chúng sang tận bờ biển Thái bình dương thành lập vương quốc các dòng Lạc Việt tới đời Hồng Nhậm (Tục gọi Hồng Bàng) mới thực sự xưng đế tức là Hùng vương thứ nhất, vùng đất từ bán đảo Sơn Đông xuống tới Triết Giang thời Đông Châu Liệt quốc bên Tàu. Lần hồi chia rẽ ra 4 tiểu quốc tranh hùng nhau, mạnh mẽ như là Lạc Việt vương Câu Tiễn Hùng vương thứ 5 với Đông Âu Việt Vương Ngô phủ Sai. Chúng ta thấy thêm con vật thứ hai Kỳ Lân cũng truyền thuyết, ngày nay chỉ còn hình tượng Lân vũ (Múa lân), có biệt tính là nơi nào xuất hiện là thịnh vượng biệt đãi, như là việc trọng đại thành công, vì tin tưởng Kỳ lân linh thiêng. Con vật thứ ba là thần quy, linh thiêng phụng lạc thư cho vua Văn vương thành lập ra Hậu thiên dịch số. Thần quy cũng giúp cho An dương Vương trị yêu quái xây thành Cổ Loa, còn giúp vua chế tạo nỏ thần bắn ra

tên lửa, chiến thắng Triệu Đà. Thần quy còn dâng kiếm cho Vua Lê Lợi chiến thắng quân Minh, và đòi lại thanh kiếm khi đã thành công nơi hồ có tên Hồ Hoàn Kiếm. Con vật linh thiêng cuối cùng là chim Phụng hoàng, loại chim có đuôi dài tuyệt đẹp, màu sắc óng ánh, mỏng tích đỏ đẹp và mỏ dài, độc đáo chim trống là Phụng và chim mái là Hoàng, đi đâu cũng có cặp nên mệnh danh Phụng Hoàng, biểu hiệu của công thần khanh tướng, nhứt là Nữ tướng tài danh, nên được chiêm ngưỡng ngang hàng với Long trong tư tưởng đối đáp của nhà vua” Long xuyên thân động. Thân động Long phi” đối xứng với “Phụng trí giao đầu. Đầu giao Phụng vũ.” Ngoài tứ linh còn loại chim Loan, chim Hồng to lớn như Đại bàng đều được quý Tiên gia dùng để cưỡi bay khắp bốn phương trời. Các loại chim này khắc kỷ với rắn, nhứt là các thể võ thuật “Cầm nã thủ, Bạch hạc lượng xí, Tuần thảo thủ...” do loài chim tranh chấp với rắn mà chế tác ra, cũng chỉ vì rắn cũng có thể võ độc đáo được chế tác thành “Xà quyền”, các thể võ của cọp trở thành “Hổ quyền” các thể võ của chim thành “Thất cầm chưởng”, các thể võ của khỉ vượn, nhứt là Tôn ngộ Không trở thành “Hầu quyền”, các thể võ của heo rừng, nhứt là Trư bát Giới trở thành “Trư quyền”. Hiện nay các võ sư thượng thặng rất nỗ lực các võ thuật thoát thai từ thú cầm, tuy đã thất truyền chỉ còn có “Xà quyền và Hổ quyền” đang lưu trữ trong võ thuật Thái Lan. Riêng ngư tộc chỉ có nhân ngư là độc đáo, do nó có 2 tay khoẻ mạnh, vạm hòng kinh ngư và ngạc ngư để chế ngự ở biển cả, nay đã tuyệt chủng mà nhân ngư cuối cùng ở Hải học viện Nha Trang. Các Hải dương gia chỉ còn gặp cá Heo có năng lực tương đương nhân ngư. Thủy tộc tôn trọng nhân ngư là Chúa tể đại dương. Tất cả cá tôm rùa trạch đều quy phục và làm tướng cá binh tôm bảo vệ hải quốc của nhân ngư. Ngày nay chỉ còn tiềm thủy đình, hàng không mẫu hạm ngư trị biển cả, thay thế quyền lực của nhân ngư tuyệt chủng. Đền đài cung điện của vương quốc nhân ngư điêu tàn nhường chỗ cho thủy kính gia và thủy kính lâu và tiềm thủy cầu ở đáy biển, đang bí mật chế tác vũ khí oanh liệt sẽ xuất hiện trong nay mai, và làm khu du lịch độc đáo ở đáy biển ngắm nhìn thủy tộc sinh động ngoạn mục trình bày muôn màu, vạn sắc, cùng những thao tác không thể có ở đại lục. Nhờ đó mà khai thác nhiều hầm mỏ hàm chứa bất động sản khổng lồ, nhứt là dầu khí, nì kim cương, ba quang chất nguyên tử lực, tư loại quý kim tiềm ẩn ở đáy biển, năm đem thủy thảo mộc chế tác thần dược và quý hiếm nhứt là Long diên hương chế tác dầu thơm “Coty” danh tiếng hoàn cầu, và còn là thần dược cứu tử hoàn sinh giá 1 lượng bằng 10 lượng vàng.

II.- NHỮNG KỶ DIỆU ĐỘNG VẬT

Loài thủy tộc sống dưới nước dị hình dị xác, kỳ diệu nhứt là Nhân ngư: thân thể con người nhưng hai chân nhập lại thành cái đuôi như đuôi cá tuy ngày nay đã hoàn toàn diệt chủng, nhưng người Việt còn thấy được con nữ nhân ngư cuối cùng ở Hải học viện Nha Trang thời Pháp thuộc. Theo truyền thuyết thủy tộc nhân ngư đã vang bóng một thời gian dài với vương quốc Đại dương có tướng cá binh tôm ngư trị về quân sự, và hàng cá mập, cá xà, cá voi chăm sóc hành chánh và quân sự do cũng thuộc thai sinh động vật, lại thêm cá đao làm Đao phủ huỷ diệt những thủy dân nào phạm tội. Chúng cũng tạo ra đền đài cung điện thành quách bằng loại bông đá, ngày nay chỉ còn di tích ở đáy biển mà các nhà Hải dương học theo mẫu mực xây cất thủy tinh gia và thủy tinh lâu trở thành khu du lịch thịnh vượng, để du khách ngắm nhìn đàn thủy tộc đủ mọi loại di hành ngoạn mục bên ngoài vách kiếng thủy tinh. Cũng có nhiều cơ sở bí mật dưới đáy biển chế tác vũ khí tàn hại huỷ diệt hàng loạt, sẽ chào hàng vào đệ tam thế chiến 2014-2015. Kế tiếp Tứ hải Long vương và Long thần tuy ở dưới nước nhưng lại bay lượn trong không gian, mặc dầu không có cánh, thể mới kỳ lạ, hơn nữa có 4 chân nhưng không dùng đi mà lại bơi trên mây rất kỳ diệu, được mệnh danh vũ thần. Loại cá Axolotl sống lưỡng cư có đầu cá thờ bằng mang và lợi bằng 4 chân, đặc biệt là khi lên cạn nó đi với 4 chân, hay nhảy xồm như ếch nhái và thờ bằng phổi. Độc đáo chúng thuộc loại noãn sinh động vật, chứ không lệ thuộc hoá sinh động vật. Cá chép mặt người dài 8 tấc có cái đầu giống đầu người với 2 mắt và sóng mũi dài. Con cua mặt người (Heike) có cái mai trên hình người với cặp mắt và sóng mũi phình to, ngư dân Nhật bắt được thả xuống biển, vì theo truyền thuyết chúng là hiệp sĩ Samurai bị chết đuối hay những tử sĩ ở chiến trường Dannoura. Loại rệp xanh thân hình dẹt giống cái khiên, cái thuẫn màu xanh nhạt với những vệt vàng phơn phớt và những vệt đen nhỏ như những lỗ thủng của cái khiên bị đâm chém. Con cái to hơn con đực, sống Đông miền chuyển màu từ xanh nhạt trong suốt sang xanh xám rồi sang màu nâu lúc cuối mùa Thu. Mùa Hè và mùa Thu, thích đậu trong tàn cây tránh nắng. Con bọ mặt người Thổ dân trên lưng, Casperonian. Côn trùng có hình trên lưng như đeo kính râm Eucorysses Grandis và hình bộ râu mép to tướng. Côn trùng mặt nạ châu Phi trên lưng như một món đồ mỹ nghệ thủ công. Con bọ hội Tomasz Gorny chỉ dài 1cm trên lưng như thể hai miếng da ghép lại. Con bọ lửa Landers nhóm họp cả bầy dường như thảo luận chiến lược sẽ tranh đấu. Rệp vũ hội với cái lưng màu đỏ như chiếc áo choàng của vũ nữ ngạo mạn, thích ăn bông vải trở nộ bị nông dân ghét lắm. Con bọ săn mồi, trên lưng có hình thể mặt lạ Gorilla (Đại hầu). Con bọ khiên có trên lưng hình cái khiên tam giác, ở vùng nhiệt đới trong đồng cỏ ẩm ướt có khả năng thay đổi ra màu

xám, xanh, hay nâu thích hợp với môi trường sống. Dưới bụng có 4 tuyến phát mùi khi bị đe dọa. Bướm đầu tử thần, to lớn nhất trong loài bướm ở Anh chỉ sống từ tháng 5 tới tháng 9 khi cây khoai tây trở hoa. Chúng ta thấy các thú vật truyền thuyết bán thể, thân thể con người có đầu thú: Long nhân (Lạc long quân), Mã nhân, Điều nhân, Sư nhân, Xà nhân, Hầu nhân (Đười ươi) Lộc nhân, Dương nhân, Hồ nhân, Nhân ngư, cùng những thân từ loài thú: Hồ thần, Xà thần, Điều thiên sư, Lộc đại tiên, Ngưu ma vương, Thử tinh vương, Hầu vương (Tôn ngộ không) Trư bát giới, Dương thuần vương, Mã tịnh vương.

III.- KỶ DIỆU ĐỘNG VẬT KINH ĐỘNG

Các loài khủng long tung hoành coi con người như cỏ rác, chúng to lớn, con người phải trốn tránh, nên ở đại lục Lemuria con người cố gắng chế tạo đại pháo chống trả, dần chúng xuống cuối đại lục xả hết khối lượng đại pháo huỷ diệt toàn bộ, vô tình chấn động quá mãnh liệt tan vỡ cả đại lục chìm xuống đáy biển Thái bình dương, khiến toàn dân di chuyển tỵ nạn không kịp chết thảm, chỉ có một nhóm quý tộc và thần dân phía Bắc vượt thoát qua Tây ngưu hạ châu, tái lập những đế quốc về sau. Các loại độc xà sống lâu năm thành đại mãng xà nuốt sống thú vật và con người quá dữ dội, phải tôn lên thành Xà thần, cúng tế bằng Đồng Nam và Đồng Nữ, chúng mới để yên, như ở Hà tiên dân chúng phải tế xà thần hàng năm, thống khổ cho cha mẹ mất con, may khi Pháp Hoa đại sư đi hành hay được mới lập kế phá hại cặp xà thần. Dân làng bắt hai con chó cạo lông sạch sẽ trắng tươi như da trẻ con, cho mặc quần áo diêm lệ như thường lễ cúng mỗi năm, đầu trùm mào, nhưng trong bụng chó lại dồn thuốc, thay thế 2 đũa trẻ dấu kín, đem đặt trong 2 ngôi miếu thờ Nam và Nữ (Xà thần) với lễ vật cúng tế nghiêm trang vái lạy xong rồi, đèn nến sáng choang, tất cả lặng lẽ rút về nhà, chờ đợi. Chỉ riêng có Đại Sư ở lại rình xem để tùy cơ ứng biến. Đúng giờ Tý như thường niên hai con rắn đại mãng xà từ Hải đảo bên Miền lướt về toả mùi hôi hám kỳ dị tiến thẳng đến đàn tràng, con trống có mồng rít lên tiếng gáy rợn người mơn man về Nam miếu múa may giỡn với con mái về Nữ miếu, đảo quanh tới lui ngoạm thịt vịt, thịt gà, thịt heo xong rồi mới tiến vào rít lên nhào tới nuốt trứng đồng Nam và đồng Nữ giả, cuộn mình trở ra đàn tràng nhào lộn múa may thoả thích, đến lúc này Đại sư mới xuất hiện bắt ấn, đọc chú khiến cho thuốc độc trong bụng phát tác ra khiến hai con rắn điên loạn, trở lại cắn lộn nhau, cuốn vật nhau dữ dội, Đại sư thấy đến lúc đuổi chúng đi, nên đánh trống hồi một, cho dân làng mang binh khí, gậy gộc tới, giống trống và thổi kèn lên hò hét, đập đuổi, hai con rắn bỏ chạy bỏ càn ra tới bờ biển lặn đi mất. Toàn dân cảm tạ Đại Sư và kính cẩn dâng lễ vật, nhưng Ngài không nhận gì cả, từ giả lên đường đi hành, hành hương về tổ đình Trúc Lâm ở Miền Bắc xa xôi. Đi ngang qua Miền Trung tới làng Mộ Đức, nơi đây bị con cạp bạch chúa tể sơn lâm, giết chết dân chúng thảm hại, vô tình Đại sư gặp Đại Bạch hổ đang vồ móng toan móc họng một thợ săn giữa rừng, Ngài can thiệp “Kiến nghĩa bất vi vô dũng giả. Lâm nguy bất cứu mạc anh hùng!”, lập tức Ngài tung mình tới giáng một đòn trên lưng Bạch hổ, thuận chiều tả cước giáng vào bụng, khiến Bạch hổ văng ra xa 2 trượng, nằm ngửa loay quay 4 chân, cứu nạn anh thợ săn đang mất hồn vía, thần thờ chờ chết. Đại sư bước tới lật Bạch hổ nằm sấp, đè xuống, bảo nữ đệ tử cận vệ đi bức một sợi dây mây rừng đến cột vòng quanh cổ, Ngài mới buông ra cho Bạch hổ đứng dậy rất yếu ớt, theo lệnh nữ đệ tử kéo lôi lại trước mặt Ngài, và Ngài điếm vào huyết Tam tinh niệm kinh lâm thâm. Tới bảy giờ anh thợ săn mới hoàn hồn tỉnh lại, nhìn tử thần đang riu riu theo lệnh nữ đệ tử, mới biết mình thoát chết, nhờ quý nhơn cứu nạn, vội vã xụp xuống lễ 4 lạy nghiêm chỉnh. Ngài đỡ đứng dậy và anh thợ săn hướng dẫn về làng, khiến dân chúng chạy rồn rập ra xem, Bạch hổ bị dẫn đi như con chó, trong lúc anh thợ săn tuyên bố om sòm ân nhân cứu tử, người ta kính phục Ngài và thỉnh Ngài đến đình làng, được ban Tiên chỉ làng niệm nữ tiếp đón thết đại yến, đãi đằng trọng hậu, trong lúc con cạp cho nằm sau lưng nữ đệ tử, được cô ta liệng cho thịt heo, ngồi dậy ăn, còn cô chỉ ăn rau cải mà thôi, và cô ngạc nhiên thấy sư phụ ăn thịt và uống rượu vui vẻ với mọi người, khiến họ hài lòng, tàn tiệc đến xế, Ngài từ giả lên đường, cô nữ đệ tử dẫn con cạp theo. Dân làng tiễn đưa tới trường đình mới dừng chân chiêm ngưỡng một vị Bồ Tát trong tâm tư mọi người. Khi đã vắng bóng dân làng, cô nữ đệ tử thắc mắc sư phụ ngã mặt, Ngài không trả lời liền mà ói ra hết rượu thịt mới biết sư phụ siêu quán thực, hài lòng gia chủ thôi, vì người đồng bào Thượng họ chưa biết tu hành ăn chay, nếu không ăn sẽ hiểu lầm chê thực phẩm của họ ăn quá sơ sài, thịt heo chỉ nướng nguyên con, phải thèo ra từng miếng thịt, ăn với rau cải và muối. Đây là đại yến của họ, còn bữa ăn của họ quá đơn giản. Đặc biệt khi tới sông Mã đang lo tìm thuyền qua sông, đột nhiên thấy một chiếc ngư thuyền nhỏ bị một con cá sấu to lớn đập đuôi nhận chìm, để có thể xoi tái nạn nhân, Ngài lập tức phi thân ra vồ đầu con sấu một chưởng thần tốc và đứng trên mình cá sấu điều động nó lội vô bờ, chiêu thức này hi hữu trần gian. Nạn nhân thoát chết lội vô bờ đứng nhìn cảnh tượng tử thần của mình bị khắc phục trườn lên bãi nằm với người đứng trên lưng hiền từ oai nghi.

Sacramento, ngày 11 tháng 3 năm 2014

SAGIANG